

Nosaltres, per a solucionar aquest aspecte, establiríem que si la incapacitat relativa durava més de tres mesos, l'invàlid passaria a la invalidesa parcial que podria ésser indefinida, però durant la qual solament percebria una meitat o una quarta part del subsidi, a criteri del Consell i segons els informes que pogués obtenir relatius a les seves activitats.

Quant a l'acord número 4, si bé en compremem la finalitat, no el podem subscriure perquè no el considerem prou just.

L'acord cinquè escapa de les nostres atribucions. És un assumpte d'absoluta competència del Sindicat.

Després de tot el que hem indicat, proposem la següent modificació de Reglament com a esmena de la Proposició dels socis de la Comarca de Lleida.

Article 3.—Després de l'apartat V cal afegir-hi:

«VI.—Per a tenir dret a la percepció de subsidis per invalidesa total després de dos anys ininterromputs de tenir baixa presentada per aquest concepte, l'invàlid haurà de demanar l'excedència de tots els càrrecs professionals oficials i particulars que desempeñi.»

Article 8è.—Entre el paràgraf primer i segon s'hi intercalarà el següent:

«El soci que percebeixi subsidis per invalidesa total, l'estat del qual li permeti reintegrar-se en part a les seves activitats professionals, per tal de poder seguir percebent subsidis haurà de sol·licitar del Consell passar al període de convalescència, i tan si acorda concedir-li com si sense prèvia petició el Consell li considera comprès, percebrà mentre duri aquest estat i pel termini màxim de tres mesos, la meitat del subsidi fixat per a la invalidesa total, o sigui 75, 150, 225, 300 ó 375 pessetes mensuals, segons l'associat formés part respectivament dels Grups I, II, III, IV o V d'Invalidesa. Si després de transcorreguts els tres mesos l'estat de l'invàlid no permet encara que es reintegri totalment a l'exercici de la professió, podrà acollir-se a la invalidesa parcial, que haurà de justificar amb la presentació d'una certificació signada pel seu metge de capçalera i per un altre facultatiu designat lliurement pel Consell, la qual haurà de reproduir, mentre duri la invalidesa parcial, tantes vegades com el Consell cregui oportú.»

El segon paràgraf de l'article 8è., que passarà a ésser tercer, dirà:

«Quan la invalidesa sigui parcial... i l'import dels socorsos serà mentre duri l'atorga-

ció, de la meitat o d'una quarta part dels fixats per a la invalidesa total, a criteri del Consell i d'acord amb els informes que obtingui sobre les activitats o crebantes que la invalidesa parcial ocasioni als interessats.»

L'article 9, per tant, haurà d'ésser modificat: «La denegació dels socorsos a tenor de l'article tercer i la declaració de convalescent o de l'invàlid parcial, etc.»

III

VOT PARTICULAR A L'ESMENA DEL CONSELL A LA PROPOSICIO DE LLEIDA, QUE PRESENTEN ELS MEMBRES DEL CONSELL DE LA MUTUAL DOCTORS MERCADER I ROCHA

El nostre pas pel Consell de la Mutual ens ha fet veure pràcticament els inconvenients que reporta a la nostra entitat el fet que en el seu Reglament estigui disposat que en els casos d'invalidesa parcial els socis tinguin dret a subsidi.

Estudiant les dades estadístiques hem arribat a veure una relació entre el creixement, molt accentuat aquests últims anys, de socis acollits a la invalidesa parcial i l'augment de les desrames, del qual hem sentit queixar-se a diversos companys, d'una forma potser extremada.

Es indubtable que si reflexionem bé, ens és un gran avantatge poder tenir cobert el risc àdhuc en el cas d'incapacitat relativa, però ens hem de fer càrrec que aquest avantatge que no sabem que el tingui cap més entitat, forçosament ha de traslluir-se en un augment sobre les quotes, per molt que s'extremi la cura en l'administració i la vigilància sobre els invàlids, i com que ens convencem cada dia més que l'individu, posat a escollir, té més en compte el sacrifici que li cal fer avui, que no el benefici que en pot treure demà, hem arribat a la conclusió que tindrà una eficàcia més immediata una total supressió de la invalidesa parcial, que no tota modificació que tracti de millorar-la.

Per altra banda, un dels principals inconvenients de la invalidesa parcial és que, en permetre a aquells que hi estan acollits unes activitats més o menys reduïdes, es perd un dels més importants mitjans d'investigació de la conducta de l'invàlid, puix que és gairebé impossible de controlar la quantia de treball de cada un, la qual cosa no succeeix amb la inva-